

A sereg

*Jönnék mind, vállukon kacagányszóval —
hadd higgyék a figyelők: kacag mindenik.
Zászlószavuk lobog, vetkezi rozsdáját szablyaszavuk —
hadd higgyék a követők: fölvirradt hajnaluk.
Fúródnak mennyekbe nyílszavaik, ó együttrúgtatás-szavak;
hadnagy N. K., generális Sz. D., H. I. ezeres kapitány!
És szálljon a nóta és dönndörö-dörren az ágyú —
illetve dönndörö-dörren az ágyúszavuk.
Kővévált karjukon pajzsszavuk véd még döngve, pedig
tudják már: mindenkit elnyel a lopott ország,
és mégis: ki a sánkra, a vérbe, a végső ribanc reménybe,
a halálszóba, az úristenit!*

A Kővadászok Klubja

K. Jakab Antalnak egy régi sétára

*A K(ővadászok) K(lubját) megnyitom.
Vigyázzatok, el ne nyomjon az álom.
Tudom: amikor pipacsok voltatok,
Zengett sok sejhaj, virágdínomdánom.*

*A kővadászok a hűség fiai —
Közéjük állni: sem dics, sem botorság.
Ti, akik valaha pipacsok voltatok,
Tudjátok, milyen egy vérben ázó ország.*

*Talán még annyit: ez itt nem vetés,
Ez az egyszerű, kedves lándzsaerdő.
Amikor még pipacsok voltatok,
Nem tudhattátok: ez a kor is eljő.*

*A K. K. (töletek) mit sem követel.
Megteszi más ügyis! s minden áron.
De ti valaha pipacsok voltatok.
Vigyázzatok, el ne kapjon az álom.*

Végül: a K. K.-ba belépni se kell.
Ki belép, intézze szabadon sorsát.
És emlékezzen: pipacsok voltak,
És beszöttek a nyári Európát.

Szeszélyes május

az álomgyűjtők gyűjtik álmaink
kutyavonítás rossz ébredések
üzenet messze régi telepekre
mássá változott emberi neveknek
felejtés peremén vak kapaszkodóknak
ne tegyétek ezt és ne tegyétek azt se
de ki kell lépni a n e m-völgyek fagyából
tegyétek ezt hát és tegyétek azt
legalább szép lesz az emléketek
s így már várni fognak ránk valahol
megérkezünk s bár álomtalanul
az álomgyűjtőt beszövik hallgató drótjai
minden pók-műszere félni megtanul
szó derül és most már rímelünk
bölcesség ez vagy ifjúság múlása
fontos csupán ki ittmarad velünk
nézzük egymást és nem gondolunk másra
neve lesz újra felhőnek szélnek
madárnak fűnek bornak ragyogása